

מ"ת 35765/10/14 - מדינת ישראל נגד ואיל קעיק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 35765-10-14 מדינת ישראל נ' קעיק(עציר)

בפני כב' השופטת זהבה בוסתן

מבקשים מדינת ישראל

נגד

משיבים ואיל קעיק (עציר)

החלטה

1. ביום 25.8.14, נרצח מנהל בית הספר "עמל" בטייבה. כתב האישום שהוגש כנגד המשיב, מייחס לו את מעשה הרצח, וזאת על רקע סכסוך שהתגלע בינו לבין מנהל בית הספר בעקבות מכרז להפעלת מזנונים. לטענת המבקשת, בידה ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב ובכלל זה מניע לרצח, אמירות מפלילות שנאמרו על ידו יום לפני הרצח, סרטונים ממצלמות האבטחה בבית הספר, עדי ראיה, סרטונים ממצלמות אבטחה המראות בהן נראה טנדר סובארו לבן באמצעותו הגיע המשיב לבית הספר ונמלט עם אותו טנדר לאחר הרצח, ראיות על מסלול נסיעתו של טנדר הסובארו מאזור ביתו של המשיב ועד סמוך לבית הספר וחזרה, הימצאותו של טנדר סובארו לבן מ.ר. 57-992-03 בבעלות המשיב ובשימוש ותפיסתו של הטנדר, מספר שעות לאחר הרצח, כשהוא חונה בסמוך לביתו של המשיב, חוות דעת מעבדת שרידי ירי, חוות דעת מומחה אורטופד לגבי תבנית ההליכה של המשיב והשוואתה לתבנית ההליכה של הרוצח, מבנה גופו של המשיב, שתיקתו ומחקרי תקשורת ואיכון.

הבקשה שבפני היא להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

2. אין מחלוקת כי בידי המבקשת ראיות לכאורה, כעולה ממצלמות האבטחה בבית הספר ומעדי הראיה לרצח, שמנהל בית הספר בטייבה נרצח ביום 25.8.14 על ידי אדם שהגיע לבית הספר כשהוא רעול פנים, חובש כובע שחור, מרכיב משקפיים ולבוש מעיל שחור גדול. על שתי ידיו היו כפפות לבנות, ביד שמאל החזיק מטריה שחורה פתוחה וביד ימין החזיק אקדח. הרוצח נכנס למשרדי בית הספר, חלף על פני המזכירה ונכנס לחדר המנהל, ירה במנהל מטווח קרוב 8 כדורים בפלג גופו העליון ונמלט כשהוא מותיר את המטריה בתוך בית הספר. המחלוקת מתמקדת בראיות לגבי זהות מבצע הרצח. מרבית הראיות הקושרות את המשיב למיוחס לו בכתב האישום הן ראיות נסיבתיות, ולטענת המבקשת, המסקנה היחידה המתבקשת משלל הראיות לכאורה, על אף היות רובן נסיבתיות היא כי המשיב הוא הרוצח.

3. ב"כ המשיב חולק על כך. לטענתו לא ניתן לזהות את 'האיש עם המטריה'. על מנת להגיע למסקנה כי המשיב הוא הרוצח, על המבקשת להוכיח שזו המסקנה האחת והיחידה העולה מהראיות, ולטענת ב"כ

המשיב אף אחת מהראיות הנסיבתיות לא הוכחה מעבר לספק סביר ולא ניתן להגיע למסקנה יחידה שהאיש עם המטריה הוא המשיב.

כתב האישום

4. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 18.8.13 זכה המשיב, באמצעות אשתו, במכרז להפעלת מזנון בבית הספר "עמל" בטייבה (להלן "**בית הספר**"). בשטח בית הספר פעלו באותה העת שלושה מזנונים. בעקבות זכייתו במכרז, קיבל המשיב להפעלה את אחד המזנונים. על אף שהמשיב סבר כי זכייתו במכרז מקנה לו זכות הפעלה בלעדית של מזנון בבית הספר, כמפעיל יחיד, המשיכו לפעול במקביל שני המזנונים האחרים, בידיעה ובהסכמה של מנהל בית הספר יוסף חאג' יחיא (להלן "**המנוח**").

ביום 3.11.13 נערך הסכם בין המשיב לבין נור חאג' יחיא, המפעיל של אחד משני המזנונים הנוספים (להלן "**נור**"). על פי ההסכם, ימשיך נור להפעיל את המזנון שבבעלותו עד ליום 1.7.14 ולאחר מועד זה יפנה אותו בתמורה לתשלום של 50,000 ₪ למשיב. חרף האמור בהסכם, המשיך נור להפעיל את המזנון גם לאחר 1.7.14 בידיעתו ובהסכמתו של המנוח.

לנוכח המשך הפעלת שני המזנונים הנוספים בשטח בית הספר, חש המשיב כי המנוח וגורמים נוספים בעירייה פועלים על מנת לדחוק אותו מהפעלת המזנון ובכך פוגעים בו כלכלית ורומסים את כבודו. בשל כך, פעל להיוותר המפעיל הבלעדי של המזנון בבית הספר, בין היתר באמצעות הפעלת לחץ ואיומים על גורמים בעירייה, על נור ועל המנוח. ביום 4.7.14 שבר המשיב את מנועול המזנון של נור, נכנס למזנון והוציא משם ציוד בשווי 40,000 ₪ והתקין מנועול חלופי. האיומים הובילו להוצאת צו הרחקה מבית הספר, כנגד המשיב, למשך 15 יום החל מיום 11.8.14.

ביום 20.8.14 ובהמלצת המנוח, קיבל יו"ר הוועדה הקרואה בטייבה, החלטה לפיה ג'וואד חאג' יחיא יחליף את נור כמפעיל המזנון, אותו הפעיל נור בבית הספר. על רקע הסכסוך המתואר לעיל ולאחר שנודע למשיב על ההחלטה האחרונה, גמלה בליבו ההחלטה לרצוח את המנוח.

ביום 25.8.14, בשעה 11:39 או סמוך לכך, יצא המשיב מביתו עם רכבו, טנדר לבן מסוג סובארו, לכיוון בית הספר כשהוא מצויד באקדח 9 מ"מ, תחמושת תואמת ואביזרים שנועדו להסוות את זהותו- מעיל ארוך, כובע, כפפות לבנות, בגדים שחורים, פריט ששימש להסתרת פניו ומטריה. בהגיעו לבית הספר נכנס המשיב מהכניסה האחורית שהייתה פתוחה וללא שומר, ובשעה 11:46 או סמוך לכך, נכנס אל משרד המנוח ומטווח של פחות ממטר ירה שמונה כדורים אל עבר פלג גופו העליון וראשו. לאחר הירי, ברח המשיב מבית הספר במהירות ונמלט מהמקום, באמצעות רכבו, חזרה לביתו במסלול בו הגיע.

כתוצאה מירי המשיב, נגרמו למנוח תשעה פצעי כניסה ויציאת קליע. אחד הקליעים עבר דרך בית החזה וגרם נזק חמור ללבו והוביל למותו.

הראיות לכאורה

(הערת קריאה: כל אחד מב"כ הצדדים ריכז בקלסרים את הראיות אליהם הפנה ומספר אותם. הפניות למסמכי

המבקשת יסומנו באותיות מב, הפניות למסמכי המשיב יסומנו באותיות מש).

המניע לרצח

5. המבקשת טוענת כי המניע לרצח היה הסכסוך המתמשך שהתגלע בין המשיב לבין המנוח שנסב על הפעלת המזנונים בשטח בית הספר. המבקשת מפנה להודעות בני משפחת המשיב ומכריו, הודעת מפקד תחנת קדמה (מב/33) וראיון שנתן המשיב למקומון אינטרנט. מראיות אלה ניתן ללמוד על כעסו של המשיב כלפי המנוח ומצבו הנפשי סמוך לביצוע הרצח. בראיון למקומון האינטרנט באתר "טייבה נט" מיום 25.7.14 (מב/39) מפנה המשיב אצבע מאשימה כלפי המנוח וכלפי העירייה כמי ששמים לו רגליים בכדי להוציאו מהקיוסק. המשיב טוען בראיון כי המנוח אמר לתלמידים לא לקנות אצלו מאחר והוא עבריין, בעוד שהעבריין האמיתי הוא המנוח שמתנהל בצורה לא אמינה ונוקט בצעדים לא חוקיים בקשר למזנון.

6. ביום 1.7.14 היה על נור לפנות את הקיוסק. משלא פונה הקיוסק במועד, הגיע המשיב ביום 2.7.14 לביתו של נור ודרש ממנו את מפתחות הקיוסק וכשלא קיבל אותם קילל את נור ואיים עליו. ביום 4.7.14 שבר המשיב את מנעול המזנון של נור והוציא מתוכו ציוד הפעלה (סרטון ממצלמות אבטחה 4.7; הודעות נור חאג' יחיא מיום 4.7.14 ומיום 6.7.14 מב/886 + מב/90 בהתאמה).

7. בסרטון שצולם במצלמות האבטחה שבתוך בית הספר, מיום 5.7.14, נראה המשיב מגיע לבית הספר בליווי שני בניו, חולף על פני המזכירה כיפאיה אבו ראס (להלן: "**כיפאיה**") ונכנס ישירות לחדר המנוח. בתלונה שהגיש המנוח כנגד המשיב למחרת (מב/91) ציין המנוח כי הוא חש מאוים וכי הוא חושש שזה אינו הדבר האחרון שיהיה עם המשיב. מתלונת המנוח עולה כי המשיב טען שהוא (המנוח) אינו מעוניין שהמשיב ימשיך בהפעלת המזנון, קילל אותו ואיים עליו "**אתה תמשיך בדרכך ואני בדרכי ונראה אותך בסוף**".

כיפאיה שנכנסה לחדר המנוח, במהלך האירוע ביום 5.7.14, מסרה בהודעתה מיום 27.8.14 (מב/79) כי המשיב התקרב אל המנוח ואמר לו "**אני רוצה להעיף לך את הראש**".

בעקבות תלונת המנוח הוצא כנגד המשיב צו האוסר עליו להגיע לשטח בית הספר. האיסור עמד בתוקפו מיום 11.8.14 עד 26.8.14. למרות האיסור הגיע המשיב לשטח בית הספר ביום 23.8.14, עם רכב הסובארו הלבן, כנצפה בסרטון ממצלמות האבטחה מיום 23.8.14.

אמירות מפלילות של המשיב ביום לפני הרצח

8. בחודשים שלפני הרצח עבד המשיב באופן קבוע במסעדת אחלה בכפר סבא. נאדר עווידה (להלן "**עווידה**") שעבד עם המשיב באותה מסעדה, סרב למסור הודעה אך דבריו הוקלטו ותומללו. מהתמלול (מב/868) עולה כי המשיב היה שרוי במצוקה בימים שלפני הרצח והרבה לשוחח בטלפון. יום לפני הרצח שוחח המשיב בטלפון, כנראה עם אחיו, ועווידה שמע אותו אומר "**אנחנו הולכים לגמור עם**

הנושא הזה". המשיב התלונן שהפסיד כספים רבים ואינו יכול לסבול יותר וכי "יזין אותו".

עוידה התייחס למצבו הנפשי של המשיב ביום שלפני הרצח ואמר כי המשיב היה נסער במהלך המשמרת, נשך שפתיים, הזיע והתנהג באופן יוצא דופן. עוידה מסר שהוא שמע את המשיב מקלל את המנוח ואת ראש העיר באופן תדיר ומאשים אותם בהפסדים הכספיים שנגרמו לו. עוד מסר עוידה כי ביום שלפני הרצח אמר לו המשיב להגיד למנהל המסעדה כי אשתו (של המשיב) נמצאת בבית חולים, והוא עזב את מקום העבודה באמצע היום. ביום הרצח לא התייצב המשיב לעבודתו במסעדה. עוידה התקשר אליו ומי שענה לטלפון היה בנו של המשיב, שטען כי אביו נמצא עם אמו בבית החולים. המשיב ואשתו לא מסרו גרסה זאת בחקירתם במשטרה.

סרטונים ממצלמות האבטחה בבית הספר

9. בבית הספר מותקנות מצלמות אבטחה. מצפייה בסרטון מצלמות האבטחה המותקנות מחוץ לבית הספר נראה ביום הרצח בשעה 11:43:56 טנדר סובארו לבן פתוח עם כתם שחור על דלת הנהג ודלת הנוסע חולף ברחוב הסמוך לבית הספר. 80 שניות לאחר שהטנדר יצא מתחום המצלמה (הפריים) נראה הרוצח במצלמת אבטחה נוספת נכנס לחצר ביה"ס מכיוון נסיעתו של רכב הסובארו כשהוא רעול פנים, לבוש בגדים שחורים, חובש כובע, עוטה כפפות לבנות, אוחז בידו השמאלית מטריה ובידו הימנית אקדח. לטענת המבקשת, די היה לרוצח לעטות מסכה על פניו או לחבוש כובע גרב כדי להסתיר את זהותו. ריבוי אביזרי ההסוואה מצביע, לטענת המבקשת, על חששו של הרוצח שיזהו אותו בשל היכרות קודמת אתו, ועל ידיעת הרוצח דבר קיומם ומיקומם של מצלמות האבטחה בבית הספר. הרוצח מתועד בתוך משרדי בית הספר, חולף על פני כיפאיה בכון המוליך לחדרו של המנוח (אין תעוד במצלמות ממה שארע בחדר המנוח) וכעבור מספר שניות, לאחר ביצוע הרצח נמלט באותו מסלול בו הגיע, היינו חולף על פני המזכירה כיאפה, חוצה את חצר בית הספר ויוצא לכיוון הרחוב בו נסע טנדר הסובארו. המטריה הושארה בחדר המזכירה. 32 שניות לאחר שהרוצח יוצא מפריים המצלמה של חצר ביה"ס נקלט טנדר הסובארו במצלמת האבטחה הצופה אל הרחוב כשהוא נוסע בכיוון ההפוך לכיוון ממנו הגיע. הטנדר נוסע במהירות ובהמשך, כפי שיפורט להלן, הגיע לביתו של המשיב.

המבקשת מציינת כי החדר בו ישב המנוח הוא חדר פנימי ולא פתוח ונגיש. מהסרטונים שהופקו ממצלמות האבטחה שהיו מותקנות בתוך בית הספר עולה כי הרוצח הכיר היטב את המקום, ידע לאן פניו מועדות, והלך ישירות לחדר המנוח.

זאת ועוד, מבנה גופו של המשיב תואם את מבנה גופו של הרוצח כפי שתועד בסרטוני מצלמות האבטחה ותואר על-ידי העדים.

10. שער הכניסה

מעדויות אנשי בית הספר עולה כי לבית הספר ארבעה שערי כניסה. בקדמת בית הספר נמצא שער כניסת התלמידים שבו עומד מאבטח, לקיוסק שער נפרד והוא בדרך כלל סגור ונפתח על ידי בעלי הקיוסק לצורך קבלת סחורה, בחלק האחורי של בית הספר יש שער חשמלי שנפתח רק על ידי שיחת טלפון. נכנסים דרכו רק עובדי בית הספר על פי הרשאה. שער נוסף מצוי ליד מבנה בבניה. שער זה תמיד פתוח בגלל עבודות הבניה וניתן להיכנס ולצאת דרכו ללא פיקוח (מב/579 - הקלטת כיאפה (מ.ט. 1652/14; מב/9; מב/70)). במצלמות האבטחה לא רואים את רגע כניסת הרוצח לשטח בית הספר והוא נצפה לראשונה כשהוא כבר נמצא בתוך חצר בית הספר אך הכון ממנו הגיע הרוצח הוא כיוון השער הפתוח, שאין עליו פיקוח ושמירה.

עדי ראיה שנכחו במשרד המנוח בזמן הרצח

11. עדי הראיה שנכחו במשרד המנוח בזמן הרצח תיארו את ביצוע הרצח. כיפאיה, מזכירתו האישית של המנוח, היתה בחדר המזכירות בזמן הרצח. כיפאיה ראתה את הרוצח שעה שהרוצח חלף על פניה ונכנס לחדר המנהל. לכיפאיה הכרות קודמת עם המשיב מאחר והייתה חשופה להתנהלותו מול המנוח

בעניין הקיוסק. בהודעתה ציינה כי הרוצח היה איטי, לא מהיר וידע לאן הוא מגיע (מב/79). כיפאיה מסרה כי האדם היחיד שהיה לו ריב עם המנוח היה המשיב. בשיחה, מיום 7.9.14, שהוקלטה ותומללה (מב/388) אישרה כי זיהתה את המשיב על פי הליכתו. המבקשת מדגישה את הפחד של כיפאיה מפני המשיב והחשש שלה שמא יכתב כי היא זיהתה את המשיב, אך בה בעת אמרה כי היורה מוכר לה היטב, היא מזהה את הליכתו ואת מבנה גופו והיא בטוחה כי היורה הוא המשיב. כיפאיה חזרה על זיהוי המשיב כיורה במספר מועדים נוספים כעולה ממזכרי השוטרים שאול בש, ויקי פוריאן ועופר תכלת (מב/322, מב/323 ומב/346).

מסלול נסיעת הסובארו - סרטונים ממצלמות אבטחה

12. מיד לאחר הרצח הוזעקו לזירה כוחות משטרה ואנשי מז"פ. מצפיה במצלמות האבטחה של בית הספר הסיקו החוקרים כי הרוצח הגיע לבית הספר עם טנדר הסובארו שנצפה בסרטי מצלמות האבטחה ואף עזב את זירת הרצח באותו טנדר סובארו. החוקרים ניסו לשחזר את מסלול הנסיעה של טנדר הסובארו ועברו מבית לבית ומעסק לעסק כדי לאתר מצלמות אבטחה ולבדוק אם מתועד בהן טנדר הסובארו. בכל מקום שבו היו מספר כיווני נסיעה אפשריים ניסו החוקרים את כל הכוונים עד שאיתרו באחת המצלמות את טנדר הסובארו (מב/681; מב/869). באמצעות 11 מצלמות אבטחה בהם נצפה טנדר הסובארו שיחזרו החוקרים את מסלול נסיעתו. לטענת המבקשת, תנועת הטנדר כפי שנקלטה במצלמות האבטחה השונות מתעדת את מסלול הנסיעה של הטנדר מאזור בית המשיב ועד להגעתו לבית הספר, ולאחר ביצוע הרצח מאזור בית הספר ועד לחנייה המקורה בביתו. החוקרים סימנו את המצלמות במספרים וקראו להם בשמות בעלי המקום או העסק בו הם מותקנים, החל ממצלמה מס' 1 הסמוכה ביותר לבית המשיב (מצלמת ואזיר ג'בלי) וכלה במצלמה מס' 11 המותקנת בביה"ס (מצלמה חיצונית בית הספר). מצפייה בסרטונים עולה, כי בזמן הגעת הטנדר לבית הספר לא עוברים כלי רכב דומים או זהים לו באותם רחובות.

המסלול סומן על ידי השוטר וולף על גבי תצלום אוויר (מב/864). בנוסף, סומנו על גבי התצ"א מיקום המצלמות באמצעותם שוחזר המסלול, השעה שבה נצפה הטנדר (בדרכו הלוך ובדרכו חזור) בכל אחת מהמצלמות ואת המספר שניתן לאותה מצלמה. במהלך טיעוני המבקשת הוצגו הפריימים ממצלמות האבטחה (בדרך הלוך ובדרך חזור) כשבכל אחד מהם נראה טנדר הסובארו. הטנדר נקלט לראשונה בדרכו לביה"ס במצלמה מס' 2 (מג'די יאסין). (ראה טבלה המצורפת לתצ"א (מב/864) ובה מפורטות המצלמות בהן נקלט טנדר הסובארו בכל אחת מהמצלמות בדרכו לביה"ס וחזרה).

זמן הנסיעה

13. לכל אחת מהמצלמות זמן ה-DVR שלה. בדוחו"ת החדירה לכל אחד מהמצלמות צוין זמן המכשיר וזמן האמת. הממצאים רוכזו בטבלה ממנה עולה כי רכב הסובארו נצפה לראשונה במסלול הנסיעה מבית המשיב לבית הספר בשעה 11:39:43 ובמצלמה החיצונית של בית הספר בשעה 11:43:52. בדרך חזרה נצפה רכב הסובארו לראשונה במצלמה החיצונית של בית הספר בשעה 11:47:40 ובמצלמת ואזיר ג'באלי בשעה 11:50:30.

השיחזור

14. ביום 2.9.14 נעשה שיחזור של תוואי הנסיעה באמצעות טנדר הסובארו שנתפס בחזקת המשיב. השיחזור נעשה בתנאים ובשעות הרלוונטיים וצולם על ידי אותן מצלמות אבטחה. לאחר מכן העתיקו

ממצלמות האבטחה את התמונות שנקלטו בשחזור על מנת להשוות בין טנדר המשיב לטנדר שנצפה ביום האירוע. על פי הממצאים, ביום הרצח עבר טנדר הסובארו את הדרך מביתו של המשיב ועד לבית הספר בפרק זמן של 5 דקות ובחזרה מביה"ס לבית המשיב ב-2 דקות ו-20 שניות. בשחזור עבר טנדר הסובארו את הדרך מביתו של המשיב לביה"ס ב-3:57 דקות וחזרה ב-4:24 דקות (מב/676). המסקנה שמבקשת המבקשת להסיק מהשוואה זו היא כי הזמן בשחזור מאפשר את ביצוע הרצח במסלול הנטען.

הכפפות ואמצעי ההסוואה

15. במצלמות האבטחה של בית הספר (בחצר ובתוך בית הספר) נראה הרוצח שהוא עוטה כפפות לבנות על ידיו.

בסרטונים ממצלמות האבטחה במסלול נסיעת טנדר הסובארו הצליחו החוקרים לבודד תמונות בהם נראה כתם לבן המתאים ליד עטויה בכפפה האוחזת בהגה. לטענת המבקשת זו ידו של הרוצח, כשהוא אוחז בהגה וידו עטויה בכפפה לבנה. בדרך לבית הספר נראה הדבר בברור במצלמת ליילה חאג' יחיא (מצלמה מס' 3). בדרך חזור נראות שתי ידיו של הרוצח מחזיקות בהגה כשהן עטויות בכפפות במצלמת גנימה (מצלמה מס' 9) המצויה עשרות מטרים בודדים מבית הספר. בהמשך, רואים את הכפפות במצלמות 3 ו-4 (מצלמות חאג' יחיא וג'אזיה ג'באלי מכולת - בהתאמה). השחזור שנעשה ביום 2.9.14 נעשה ללא כפפות. בתמונות מהשחזור כתמים לבנים אינם נראים. ב"כ המבקשת הפנתה לתמונות מתוך מצלמות האבטחה בהן ניתן לראות כי החלונות הצדדיים של הטנדר כוסו בבד, וכך גם החלון האחורי עליו מודבקת מדבקת הא.ק.ג.

חוות דעת אורטופד מומחה

16. המבקשת פנתה לאורטופד, מומחה לתבניות הליכה פתולוגיות, ד"ר רונן דבי, ובקשה ממנו לחוות דעתו בקשר לדמיון חזותי בין תבנית התנועה של הרוצח בזירת הפשע לבין תבניות התנועה של המשיב ואחיו (להלן "נאשד"). לד"ר דבי הועברו סרטונים ממצלמות האבטחה ביום האירוע, וסרטונים ממועדים קודמים בהם מתועדת הליכתם של המשיב ונאשד וסרטונים המתעדים את הליכתם עת צולמו בזמן החקירה ללא ידיעתם. כן קיבל ד"ר דבי לידי את התיק הרפואי של המשיב. מחוות דעתו (מב/500) עולה כי מצפיה בדיסק מזירת האירוע הגיע למסקנה כי לרוצח "עיוות וארוס של הברך והגבלה בתנועות כף הרגל מימין". מצפיה בדיסקים הנוספים שנמסרו לו, הגיע ד"ר דבי למסקנה כי קיים דמיון בין תבנית התנועה של המשיב לבין תבנית התנועה של הרוצח המתועד בסרטונים ממצלמות האבטחה של יום האירוע. ד"ר דבי קובע בחוות דעתו כי הרוצח הוא אדם בוגר סביב העשור הרביעי-חמישי לחייו הסובל מהגבלה מסוימת של תנועותיו בפרקי הגפיים התחתונות. בהתייחס לתבנית התנועה של נאשד קבע ד"ר דבי כי היא אינה תואמת לעיוות הנצפה אצל החשוד בזירת האירוע. לטענת המבקשת חוות דעתו של ד"ר דבי, שוללת את הטענה כי ייתכן והרוצח הוא בנו של המשיב או אחיו נאשד. מסקנה נוספת של ד"ר דבי, בהתבסס על מכלול המסמכים הרפואיים שהועברו אליו, היא כי המשיב מסוגל לרוץ למרחק קצר או להלך במהירות כפי שהדבר מתועד בסרטון ממצלמות האבטחה. ביחס לפגיעה שיש למשיב ברגל שמאל, ציין ד"ר דבי כי לא תמיד הדבר יבוא לידי ביטוי בתבנית ההליכה.

טנדר סובארו שברשות המשיב וניסיונות הרחקת המשיב ממנו

17. בעקבות המידע שהגיע לחוקרים אודות הסכסוך בעניין הקיוסק והתלונה שהגיש המנוח כנגד המשיב, לאחר האיומים שאיים עליו המשיב ביום 5.7.14, הגיעו השוטרים לביתו של המשיב כבר ביום הרצח, בשעה 21:30. כשהגיעו השוטרים הם מצאו כי בסמוך לביתו של המשיב חונה טנדר סובארו לבן. הטנדר היה נעול. הטנדר חנה במקום בו נהג המשיב להחנות אותו באופן קבוע (מב/242; מב/535). מפתחות רכב הטנדר היו בבית המשיב והן נמסרו למשטרה על ידי אחיו לאחר שבנו של המשיב הביאם מתוך

הבית.

18.

המשיב ששמר בחקירותיו על זכות השתיקה לא אישר כי הטנדר בבעלותו ובשימושיו אך הראיות מצביעות על כך שטנדר הסובארו שנתפס חונה בסמוך לבית המשיב, היה במועד הרצח בבעלותו ובשימושיו של המשיב:

- דוחות תנועה - מיום 13.8.11 ו-31.3.11 מהם עולה כי המשיב נהג ברכב.
- מסמכי העברת טסט שבוצע ע"י כתיר, בנו של המשיב ביום 10.8.14. הטסט בוצע באמצעות תעודת זהות של חמזה ברנסי (נתפסה ברכב ביחד עם רשיון רכב על שמו של חמזה ברנסי) (מב/591).
- סרטונים ממצלמות האבטחה של בית הספר מיום 4.7.14 ו-23.8.14 בהם נראה המשיב כשהוא מגיע לשטח ביה"ס עם טנדר הסובארו.
- בבדיקות ד.נ.א שנערכו לבדלי סיגריות שנמצאו בטנדר הסובארו נמצאה התאמה על שני בדלי סיגריות (מתוך 12) למשיב. על בדל סיגריה אחד נמצאה התאמה לאחיו נאשד (מב/474).
- במצלמה מס' 1 (מצלמת וזיר ג'באלי) הממוקמת מול ביתו של המשיב, נצפה טנדר סובארו פתוח הדומה בסוגו לטנדר הנצפה בשאר סרטוני האבטחה כשהוא מגיע ביום הרצח בשעה 11:50 לחניה, הסגורה עם שער חשמלי, בביתו של המשיב (אין זו החניה הקבועה של טנדר הסובארו). שעה שהטנדר נכנס לחניה הוא היה ללא מספר רישוי ועל דלת הנוסע נראה כתם שחור.
- ביום הרצח, בשעה 19:31 נצפה טנדר הסובארו כשהוא יוצא מהחניה אליה נכנס ב - 11:50 כשהכתמים השחורים שנראו בשעת כניסתו, אינם. במקום הטנדר נכנס לחניה הסגורה רכב המזדה בו נוהגת אשתו של המשיב (מצלמת וזיר ג'באלי מס' 1 + מב/817).
- הטנדר שנתפס חונה ליד בית המשיב, רשום ע"ש חמזה בראנסי ולטענת המבקשת הראיות מלמדות כי הוא שייך למשיב. חמזה בראנסי אישר בהודעתו כי היה בעבר הבעלים של הטנדר ומכר אותו למוחמד בלעום. בעת תפיסת הטנדר נמצאו בתא הכפפות שלו, רשיון רכב ע"ש חמזה בראנסי ותעודת הזהות של חמזה בראנסי. עם תעודת זהות זו ביצע בנו של המשיב, כתיר, את מבחני הרישוי לרכב (מב/591).
- מוחמד בלעום בהודעתו (מב/39) מאשר כי קנה את הטנדר מחמזה בראנסי ומכר אותו למהדי ג'באלי לפני כ-5 שנים והוא זה אשר הדביק על החלון האחורי של הטנדר מדבקה שנמצאה עליו כשנתפס. בטיעוניהם כינו הצדדים את המדבקה מדבקת א.ק.ג. (בגלל צורתה).
- מהדי ג'באלי, אחיו של המשיב מאשר כי קנה את הרכב לפני כ-5 שנים ממוחמד בלעום ומכר אותו למשיב (מב/80).
- עמאד ג'בר, שכנו של המשיב המתגורר בבית הסמוך לו מזה 15 שנה, מוסר בהודעתו כי המשיב נוהג בטנדר סוברו לבן כל הזמן ונוהג להחנות אותו בשטח של העירייה שם יש עצים (המקום בו נתפס הרכב) (מב/56).
- עימאד ג'בר מאבחן בין המקום בו מחנה המשיב את הטנדר באופן קבוע לבין החניה עם השער החשמלי בו נוהגת המשפחה להחנות את רכביה.
- הודעת עימאד חאג' יחיא (מב/28) שעובד מול מסעדת כתיר שבבעלות המשיב, המעיד כי למשיב טנדר סוברו וגם מזדה 6.
- מוחמד עזאם ומוהנד בלעום שעובדים בסמוך למסעדת כתיר מעידים כי המשיב מגיע למסעדה בסובארו טנדר לבן (מב/40; מב/57 בהתאמה).
- כיפאיה מסרה כי המשיב נהג להגיע לביה"ס ברכב טנדר סובארו לבן (תמלילי שיחתה).

19.

מחומר החקירה עולה כי גם אחי המשיב, נאשד ובנו כתיר עשו שימוש ברכב הסובארו, אך המבקשת

עמוד 7

מפנה לחוו"ד ד"ר דבי ממנה עולה כי הרוצח היה אדם בגיל 40-50 הסובל מעיוות בהליכה, ועל כן נשללה האפשרות שהרוצח היה אחי המשיב או בנו.

20. לטענת המבקשת, נושא הרכב הוא נושא מרכזי כיוון שיש בו כדי לקשור בין מבצע הרצח לרצח. בני משפחתו של המשיב נעצרו בסמוך לאחר הרצח ועשו כל שביכולתם כדי להרחיק את המשיב מטנדר הסובארו, כמפורט להלן:

• עבד אל ודיד קיעק - בנו של המשיב -

אישר בהודעתו מיום 29.8.14 (מב/20) כי לאביו יש טנדר מסוג סובארו לבן מזה כ-5 שנים. מיד לאחר מכן, ולטענת המבקשת לאחר שהבין כי נפל בלשונו, שמר על זכות השתיקה, וסרב לחתום על תמונות בהן נראה הרכב.

עבד נחקר גם ביום 17.9.14 (מב/113) ולא שיתף פעולה. בחקירתו מיום 20.9.14 (מב/114) נשאל איזה רכב יש לאביו והשיב **"אין לנו רכבים"**. נשאל של מי טנדר הסובארו והשיב **"לא שלנו לא יודע של מי"** כשעומת עם העובדה שהרכב נתפס בביתם השיב כי הרכב אינו רשום על שמם והוא אינו יודע מי נוהג ברכב ולא ראה את אביו נוהג ברכב. כשנשאל על כך שביום המעצר נאשד הביא לשוטר את מפתחות הרכב מהבית ועל כך שאביו נוסע ברכב מזה שנתיים השיב **"לא זוכר"** וכשעומת עם אמרתו הקודמת בה אמר כי אביו נוסע ברכב השיב כי שיקר ואינו יודע מדוע. כשעומת עם הסרטונים בהם נראה רכב הסובארו לא הגיב.

• עבד אל רחמן קיעק - בנו של המשיב -

בהודעתו מיום 29.8.14 (מב/19) מאשר שיש להם שתי מכוניות, אינו יודע איזה סוג ואינו יודע איזה צבע. בהמשך הפסיק לשתף פעולה.

• כתיר קיעק - בנו של המשיב.

בחקירה מיום 27.8.14 (מב/120) מסר כי אמו לוקחת אותו לעבודה ברכב המזדה שלה. כשנשאל אם לאביו יש רכב - שתק. בהמשך המשיך להשיב לשאלות וכשנשאל אם יש ברשות המשפחה כלי רכב נוספים שוב שתק. כשנשאל ספציפית לגבי רכב סובארו טנדר לבן - שתק.

בחקירה מיום 29.8.14 (מב/121) שנסבה כולה על הרכב - שתק.

בחקירה מיום 14.9.14 (מב/125) נשאל על מפתחות הרכב אותם מסר ביום מעצרו של אביו לנאשד שמסר אותם לבלש - לא השיב.

בחקירה מיום 22.9.14 (מב/126) הוצג לו סרטון המתעד את רכב הסובארו ביום הארוע נכנס לחנייה בביתם - לא הגיב ולא היה מוכן להביט במסך.

• אינתייה - אשת המשיב -

שתקה סלקטיבית ובכל חקירותיה לא השיבה לשאלות לגבי רכב הסובארו.

בחקירה מיום 29.8.14 (מב/102) השיבה כי לה יש רכב מזדה בצבע אדום ענבים ושתקה כשנשאלה איזה רכב יש לבעלה. כשהוצגה לה תמונת הרכב, וכשנשאלה של מי הרכב - שתקה.

בחקירה מיום 15.9.14 (מב/104) הוצגו לה סרטונים מיום הרצח בהם נראה הרכב והשיבה **"זה לא שלנו"**.

בחקירה מיום 16.9.14 (מב/105) שיתפה פעולה כאשר נשאלה לגבי הרכב שלה ורכב לקסוס שחור אך לא ענתה כשנשאלה היכן היה רכב הסובארו טנדר של המשיב בבוקר כשיצאה לעבודה.

בהאזנת סתר מיום 15.9.14 נשמעה משוחחת עם עבדל ודיד. השיחה נסבה על אחר שהלשין גם על נאשד והיא מבקשת שילך ויזהיר אותו לגבי הרכב. כשהושמעה לה השיחה - שתקה (מב/108).

• נאשד קיעק - אחי המשיב -

בהודעתו מיום 28.9.14 (מב/25) תיאר שלבקשת השוטר ביקש את מפתחות הרכב מבנו של המשיב ומסר אותם לשוטר.

בחקירתו מיום 12.9.14 (מב/101) כשנשאל על מסירת המפתח מסר שאינו זוכר דבר ולא שיתף פעולה.

כך גם בחקירותיו הבאות (מב/96; מב/97; מב/101).

כשנשאל אלו כלי רכב יש למשיב ונמצאים בשימוש אמר כי הסובארו, רכב אדום ורכב שחור. הרכבים חונים בחוץ ובפנים, שהסובארו אצל המשיב הרבה זמן, שהרכבים בשימוש כל המשפחה והמשיב משתמש בסובארו לעבודתו.

בחקירתו מיום 7.9.14 (מב/93) עומת עם העובדה שברכב הסובארו נמצאה התאמה לד.נ.א שלו ועם העובדה שלא קשר את עצמו לרכב, שתק.

· שאדיה קעיק - אשתו של נאשד -

שאדיה ונאשד מתגוררים בבית סמוך לבית המשיב. בחקירתה מיום 29.8.14 (מב/25) כשנשאלה אלו רכבים יש למשיב ולאשתו השיבה לגבי רכבה של אשת המשיב. ביחס למשיב השיבה "**לא יודעת איזה רכבים יש להם**". כשנשאלה באלו רכבים ראתה את המשיב נוסע השיבה "**לא ראיתי**".

חוו"ד מעבדת סימנים

21. את שחזור מסלול הנסיעה, שבוצע עם הטנדר שנתפס ליווה מומחה ממעבדת סימנים וחומרים, יהודה נובוסלבסקי.

נובוסלבסקי התבקש להשוות בין הטנדר הנראה בסרטוני האבטחה מיום האירוע 25.8.14 לטנדר שנתפס אצל המשיב ואתו בוצע השחזור.

נובוסלבסקי התמקד בחמש מצלמות בנתיב הנסיעה ובמצלמה מול ביתו של המשיב הצופה לעבר החניה המקורה בביתו.

בחוו"ד (מב/852) פרט נובוסלבסקי 8 סימנים ייחודיים שמצא בטנדר שנתפס אצל המשיב ובאמצעותו בוצע השחזור והם:

א. הפגוש האחורי חסר בחלקו, החלק השמאלי של הפגוש עדיין מחובר למכונית.

ב. פנס האיתות בכנף הקדמית - שמאלית חסר ופנס האיתות בכנף הקדמית ימנית שמוט ואינו מחובר במקומו.

ג. על גבי גומחות הגלגלים האחוריים בארגז המטען, נראים סימני מעיכה וכתמים כהים.

ד. על גבי רצפת ארגז תא המטען דבוקים ממרחי חומר כהה.

ה. מעל הפנסים הקדמיים הודבקו תוויות מלבניות בהן מופיעה הכתובת "IMPREZIA" (שאינו חלק מדגם הרכב).

ו. אחת מתוך מדבקות הרישוי המוצמדות לשמשה הקדמית בצידה העליון הימני היא בצבע לבן.

ז. פס הקישוט הנמצא לאורך צידה השמאלי של המכונית אינו רציף, חלקו המחובר לדלת השמאלית נמוך יותר מחלקו האחורי. בצד הימני קו הקישוט רציף.

ח. פס קישוט מעל פנס קדמי ימני - חסר. הפס הקדמי שמאלי נמצא.

בהמשך הוא מפרט כי בסרטוני מיום האירוע נראה רכב מאותה תוצרת - סובארו, אותו צבע - לבן, בעל ארגז פתוח (טנדר) והוא חסר לוחית רישוי. מבדיקתו עלה כי ניתן לראות שילוב של כל הפרטים שנמצאו ברכב השחזור ברכב מיום האירוע.

ראוי לציין כי לצורך השוואת הסימנים האמורים, שהוצגו בפני בית המשפט, אין צורך במומחיות והם נראים לעין

כל.

המאפיינים הדומים שמצא המומחה בין רכב השחזור לבין הרכבים שנראו במצלמות מיום הארוע הם:
א. בסרטון מבית הקפה (מצלמה 5) שעה 11:40 נראים חלקו הקדמי וצדו השמאלי של הרכב. בסרטון זה נראה כי חלקו האחורי ימני של הפגוש האחורי חסר ופנס האיתות בכנף הקדמי ימני חסר.

ב. במצלמת גנימה (מצלמה 9) שעה 11:40 נראים חלקו האחורי, חלקו השמאלי וחלק מרצפת ארגז תא המטען. בסרטונים אלה נראה כי הפגוש האחורי חסר בחלקו אך החלק השמאלי עדיין מחובר למכונית, ע"ג גומחת הגלגל האחורי ימני מופיעים סימני מעיכה ועל גבי רצפת תא המטען נראים שני כתמים כהים. פס הקישוט לאורך צידו השמאלי של הרכב אינו רציף וחסר פנס איתות בכנף הקדמית ימנית.

בשעה 11:44 נראים צדו הקדמי, צדו הימני וצדו האחורי וכן רצפת ארגז תא המטען. על גבי גומחת הגלגל האחורי שמאלי נראים סימני מעיכה ועל גבי רצפת ארגז תא המטען נראים שני כתמים כהים. הפגוש האחורי חסר בחלקו והחלק השמאלי שלו עדיין מחובר למכונית. פנס האיתות הקדמי ימני שמוט ואיננו מחובר למקומו. פס הקישוט מעל הפנס הקדמי ימני חסר ועל גבי שמשת הרכב בצידו השמאלי עליון נראית מדבקה רישוי בהירה.

ג. במכונית הנראית בסרטוני האירוע מסעיף 4 ג', המיוחסים לגן שרה (שעה 11:43 לערך), נראה צידה הימני וצידה אחורי של מכונית טנדר "סובארו", בצבע לבן. בסרטון זה ניתן לראות, בין היתר, כי הפגוש האחורי של המכונית חסר.

ד. במכונית הנראית בסרטוני האירוע מסעיף 4 ד', המיוחסים למכולת (שעה 11:45 לערך), נראים צידה הקדמי, צידה הימני וחלק מרצפת ארגז תא המטען של מכונית טנדר "סובארו", בצבע לבן. בסרטונים אלה נראה, בין היתר, כי צידו השמאלי של הפגוש האחורי חסר, פנס האיתות הקדמי שמאלי חסר, פס הקישוט מעל הפנס הקדמי ימני חסר, ע"ג שמשת המכונית, בצידה השמאלי עליון, נראית מדבקה רישוי בהירה, ע"ג גומחת הגלגל האחורי שמאלי מופיעים סימני מעיכה ועל גבי רצפת ארגז תא המטען מופיעים שני כתמים כהים.

ה. במכונית הנראית בסרטוני האירוע מסעיף 4 ה', המיוחס לג'אזיה ג'יבאלי (שעה 10:43 לערך), נראים צידה הקדמי, צידה הימני, חלק מרצפת ארגז תא המטען וצידה האחורי של מכונית טנדר "סובארו", בצבע לבן. בסרטונים אלה, נראה, בין היתר, כי הפגוש האחורי של המכונית חסר, סימני מעיכה מופיעים ע"ג גומחת הגלגל האחורי-שמאלי.

בהתייחס לטנדר שנצפה נכנס לחניה בשעה 12:04 ולטנדר שיוצא מהחניה בשעה 19:44 מצוין המומחה כי בעת כניסת הרכב ניתן לראות רק את צידו הימני והאחורי כאשר על גבי הדלת הימנית ניתן לראות כתם כהה ועל גבי הדלת האחורית של תא המטען נראה כתם כהה קלוש.

בחוות הדעת מצוין המומחה כי **"כתמים אלה יכולים להתאים במיקומם לכתמים הנראים על גבי מכונית ה"סובארו" המופיעה בסרטוני האירועים האחרים"**. עוד מצוין המומחה כי בעת כניסת הרכב לחניה לא ניתן לראות את לוחית הרישוי האחורית של הרכב. בעת יציאת הרכב בשעה 19:44 ניתן לראות רק את צידו השמאלי ללא כתם כהה על גבי הדלת השמאלית.

מסקנתו של מר נובוסלבסקי היא:

"קיימת סבירות גבוהה שהמכונת הנראית בסרטוני הארועים 1 ו-4 הנ"ל היא מכונת הסובארו בעל מספר הרישוי 57-992-03.

אפשרי בהחלט שהמכונת הנכנסת לחניית הבית בסרטונים 5 ו-6 היא המכונת הנראית גם בסרטוני האירועים מסעיפים 1 ו-4".

חוו"ד נעליים

22. בבית המשיב נתפסו 5 זוגות נעליים. על פי חוו"ד של שרינה ויזנר (מב/851) לכל אחת מהן דמיון לנעליים אותם נעל הרוצח.

היורה ימני

23. מהתמונות במצלמות האבטחה נראה כי היורה היה ימני. המשיב אף הוא ימני.

חוו"ד שרידי ירי

24. תא הנוסעים הקדמי של הטנדר שנתפס ומעיל שחור שנתפס בביתו של המשיב הדומה למעיל שלבש הרוצח נבדקו. נמצאו שני חלקיקים שזוהו כשרידי ירי בתא הנוסעים (במושב ליד הנהג), מהסוג שבו בוצע הירי במנוח. חלקיק אחד שזוהה כשריד ירי נמצא על המעיל. המבקשת ערה לערך הראייתי הנמוך של ממצאים אלה.

מחקרי תקשורת

25. המשיב אישר בחקירתו כי טלפון שמספרו ... שייך לו (מב/128), נמצא בשימוש חצי שנה ואין לו טלפון אחר. מפלטי שיחות ואיכונים עולה שהוא היה באיזור ביתו לפני רצח ולאחריו. יש שיחות לפני הרצח ולאחריו. אין שיחות בחלון הזמן בו בוצע הרצח.

התנהלות המשיב בחקירה וגרסתו

26. המשיב נמנע מלענות לשאלות החוקרים ולראיות שהוטחו בפניו. המשיב נמנע מלמסור אליבי ומלבד גרסה ראשונית ולא מפורטת נמנע מלשתף פעולה בחקירותיו.

המשיב לא מסר כל גרסה לגבי מעשיו ביום הרצח, למרות שנעצר מספר שעות לאחריו ואמר כי ימסור את גרסתו רק לאחר הגשת כתב האישום (מב/590). העובדה כי המשיב נמנע מלמסור אליבי מהווה ראייה משמעותית לחובתו.

בתשאול מיום 25.8.14 (מב/128) מסר גרסה ראשונית ולפיה פנו אליו מספר אנשים ממשפחתו של המנוח ובגבי ראש העיר, אחמד טיבי ומשפחת חרירי ואמרו לו שברשותם חוזה מראש העיר המאפשר להם למכור בשטח בית הספר ולהפעיל מזנון. המשיב אמר להם כי אם ברצונם למכור בשטח בית הספר עליהם לשלם לו את השקעותיו, וכי החוזה שבידם אינו חוקי מאחר ואינו חתום.

עוד לדבריו אמר להם כי ראש העיר עשה להם "כיפה אדומה". לטענתו, אותם אנשים הם אלה שרצחו את המנוח.

בהמשך כשהבין שדבריו מתועדים אמר לחוקר "הוא דפק אותי" כי יש הבדל בין דברים שנאמרים במשפט אזרחי לבין תיק פלילי וכי הוא סיבך אותו עם אנשים חזקים ומסוכנים. עוד טען המשיב כי אם היה משוחרר היה יכול להוביל את המשטרה לרוצח האמיתי, אך כיוון שהוא עצור יגרום הדבר לפעולות נקם מצד משפחת המנוח (מב/252). בעדותו מסר פרטים אודות המכרז ועל ההסכם עם נור ולאחר מכן טען שאין לו יותר מה לספר, והקפיד לשמור על זכות השתיקה. הוא סרב להתייחס לשאלות ביחס לטנדר הסובארו, גם לאחר שעומת עם העובדה שבנו מסר כי הוא (המשיב) משתמש ברכב סובארו, או למעשיו ביום הרצח אך אישר כי הוא הדמות

הנראית בסרטון מיום 5.7.14. (מב/130, 131, 132, 133).

התייחסות ב"כ המשיב לראיות לכאורה

המניע

27. לטענת ב"כ המשיב, מחומר הראיות עולה שהמשיב נקט אך ורק בדרכים משפטיות על מנת להביא לתוצאה צודקת ולהבטיח את זכותו להיות מפעיל המזנון היחיד בשטח בית הספר, בהתאם להסכמיו עם העירייה. הסיבה שכל תושבי העיר ועובדי בית הספר ידעו על טענות המשיב כנגד המנוח וכנגד העירייה טמונה בראיון שהעניק ל"טייבה-נט".

על פי מכתבו של יו"ר הוועדה הקרואה אריק ברמי מיום 25.8.13, לא אמור להיות קיוסק נוסף בשטח בית הספר, אך בפועל היו שני קיוסקים נוספים: האחד של נור ששילם ₪ 15,000 לשנה ל"רשת עמל", והשני של אחמד בלעום שלא שילם דבר בשל סיכום עם העירייה על הפעלת קיוסק בתמורה להפקעת שטח. המשיב לעומתם, שילם ₪ 120,000 לשנה עבור הפעלת הקיוסק לאחר זכייתה של אשתו במכרז. עורכת הדין של אשת המשיב פנתה לעירייה ביום 9.10.13 בדרישה שיפנו הקיוסקים הנוספים ואף הוגשו כנגד המפעילים האחרים כתבי אישום, שנסתיימו במתן סעד זמני בהסכמת כל הצדדים כי הקיוסק של נור יפונה ביום 1.7.14 תמורת השתתפות בתשלום המשיב בקיוסק. אשתו של המשיב פנתה בהליכים מנהליים גם לפינוי של בלעום ובמקביל הגישה תביעה אזרחית שהייתה אמורה להתברר ביום 17.9.14.

מהאמור לעיל ומהעדויות של בלעום עצמו, מנכ"לית העירייה גלית לוי ומפקד תחנת טייבה דוד פילו (להלן: "פילו") עולה, כי המשיב ניסה לפתור את הבעיה באמצעות מערכת המשפט. מפקד תחנת המשטרה, פילו מסר בהודעתו כי בשיחות שהיו לו עם המנוח הוא לא התרשם כי האחרון חשש לחייו. בנוסף, מסר פילו כי המשיב נהג לפנות אליו ולשתף אותו בהשתלשלות העניינים והדגיש בפניו כי הוא פועל על-פי החוק. המשיב אף שוחח עם פילו ביום שלפני הרצח והאחרון העיד כי שמו של המנוח לא עלה בשיחה וכי לא ציפה לרצח. לפיכך, הטענה כי המשיב החליט לרצוח, ביום למחרת, את המנוח איננה הגיונית והשיחה עם פילו אינה מתיישבת עם כוונה כזו.

28. בנוסף לכך, המנוח היה דמות פוליטית שהתמודדה בבחירות לראשות טייבה והיו לו יריבים פוליטיים רבים. לא אחת נקטו כנגד המנוח, גורמים לא ידועים, באלימות קשה. מהודעתו של מוסטפה חאג' יחיא, אחי המנוח, עולה כי לפני כ-4-5 שנים נזרק על המנוח רימון בבית הספר על-ידי אלמוני, ואף נורו יריות על ביתו. המנוח עסק כמגשר בסכסוכים וייתכן כי היו לו יריבים גם על רקע זה. מאחר והמנוח היה דמות פוליטית ידועה, אנשים רבים הגיעו לפגוש אותו במשרדו ולכן הכירו את הדרך לחדר המנוח. הצגת התמונה לפיה המשיב הוא בעל המניע היחיד לפגוע במנוח חוטאת למציאות.

29. בהתייחס לארוע האיומים מיום 5.7.14 טוען ב"כ המשיב כי המשיב ובניו נכנסו פעם אחת בלבד לחדרו של המנוח וקיימת מחלוקת אם היו איומים בשיחה.

העדה היחידה לארוע זה הייתה כיפאיה אך היא מסרה גרסתה בקשר למה שארע באותו יום, רק לאחר הרצח.

מאידך, מפקד תחנת טייבה, דוד פילו, מסר בהודעתו כי בשיחותיו עם המנוח לא התרשם שהמנוח חשש לחייו. אחי המנוח, מוסטפה חאג' יחיא מסר כי לפני הרצח שמע משמועות על ענייני הקיוסקים אך "לא ידעתי שהיתה מתיחות, לא ידעתי".

גם רמי זק (ע"ת 74) שהכיר היטב את המנוח מסר שהמנוח לא חשש לחייו ולא אמר שהוא מאוים. הטענה כי המשיב, שנקט בפעולות משפטיות לגיטימיות כדי לממש את זכייתו במכרז, החליט

לרצוח את המנהל, איננה הגיונית.

חו"ד ד"ר דבי

30. ב"כ המשיב מטיל ספק במומחיותו של ד"ר דבי, בתחום חוות הדעת. לטענתו, לא כל אורטופד (תחום מומחיותו של ד"ר דבי) הוא מומחה לתבניות הליכה, ולא די במומחיות באורטופדיה כדי לחוות דעה בתחום תבניות הליכה.

בהתייחס לעובדה כי בחוות דעתו מציין ד"ר דבי כי בשנים האחרונות הוא עוסק במחקר בתחום תבניות הליכה מציין ב"כ המשיב כי בחוות הדעת אין הפניה לספרות רפואית ולכן יש לקבוע כבר בשלב זה כי משקלה של חוות הדעת הוא אפסי או מועט ביותר.

בהתייחס לחוות הדעת לגופה טוען ב"כ המשיב כי היא אינה קובעת שהמשיב הוא האיש עם המטריה הנראה בסרטוני האבטחה. יתרה מכך, אין קביעה כי מבנה הגוף של המשיב מתאים למבנה הגוף של הרוצח. ההתייחסות היחידה בחוות דעתו של ד"ר דבי היא לתבנית ההליכה של הרוצח, וקביעתו בעניין זה הייתה "קיים דמיון" בתבנית ההליכה ותו לא. קביעה זו רחוקה מלהיות חד משמעית. בחוות הדעת אין התייחסות לשאלה אם מבנה גופו של הרוצח דומה למבנה גופו של המשיב ולגובהו ואורך הגפיים של הרוצח, על אף שהשוואות כאלה הינן קריטיות ונעשה בהן שימוש בעבר. ולטענת ב"כ המשיב החוסר בחוות דעת מקצועית אמור לפעול לטובת המשיב.

31. המסמכים הרפואיים מעידים כי המשיב שבר את ברך שמאל בצורה קשה בשנת 2001 וכי ישנה הגבלה בתנועה בברך שמאל שלו מאז. בחוות דעתו מתייחס ד"ר דבי לפגמים ברגל ימין של הרוצח בלבד ומצפיה בסרטונים לא זיהה את ההגבלה המדוברת ברגל שמאל. כל שזיהה ד"ר דבי הוא "רושם של תנועתיות פתולוגית של גפה תחתונה מימין, המלווה עיוות וארוס של ברך ימין והגבלה תנועתית של כף רגל ימין". לטענת ב"כ המשיב, התרשמות מצפייה בסרטון מעלה שאלות בנוגע לאמינות הדיאגנוזה. יתרה מכך, לאחר שהופנו לד"ר דבי שאלות הבהרה בנוגע לתנועה בברך שמאל, קבע כי מצפייה בסרטון "קשה להבחין" בפגיעה בברך שמאל. מכך ניתן להבין כי בצפייה נוספת בסרטון ד"ר דבי כן הבחין בבדיקה ברגל שמאל וכי ישנו שוני בין תבניות ההליכה של המשיב ושל הרוצח בסרטון.

32. התביעה הפנתה שאלת הבהרה נוספת לד"ר דבי - "האם אדם במצבו הרפואי של המשיב יכול לרוץ כמו דמות היורה בסרטון?". בסרטונים רואים את הרוצח רץ בשטח בית הספר במשך כשתי דקות, כשבדרכו הוא עובר עליות ומדרגות. ד"ר דבי הסתפק באמירה כי להערכתו מסוגל הרוצח לבצע ריצה למרחק קצר או הליכה מהירה כמופיע בסרטון, מבלי לבדוק את מרחק הריצה ואת מהירותה. על פני הדברים ולאור מצבו הרפואי של המשיב, אין זה הגיוני שהאיש עם המטריה, שרץ למרחק כה גדול, במשך כשתי דקות, הוא המשיב.

33. במהלך הדיון התברר כי קיימות שתי חו"ד של ד"ר דבי. האחת חתומה והעתקה נמסר להגנה (מש/3) והשניה מאותו יום, איננה חתומה ונמסרה להגנה רק אחרי הדיון (מש/4). בחוות הדעת מש/4 נמצאה תוספת החסרה בחוות הדעת החתומה מש/3 בה נרשם: "כמו כן להערכתי לפי מבנה הגפיים, רצף התנועה והעיוות של הגפיים באדם בוגר סביב עשור 4-5 לחייו הסובל מהגבלה מסוימת של תנועתיות מפרקי הגפיים התחתונות".

לטענת ב"כ המשיב נראה על פניו כי מדובר בתוספת לבקשת הצד המזמין מבלי שנכתבה על כך תרשומת והדברים יבחנו בעת הדיון בתיק העיקרי. בשלב זה, יש לנהוג בחשדנות ולא לקבל את התוספת הלא חתומה.

עדות המזכירה כיפאיה

34. עדותה של מזכירת המנוח היא עדות כבושה, בלתי מהימנה ונעדרת פרטים המאפשרים לבחון את נכונותה. לכן, אין לייחס לה כל משקל בשלב זה. כיפאיה נחקרה יומיים לאחר הרצח, לאחר שהמשיב נעצר וכל תושבי טייבה ידעו על מעצרו. שאר עדי הראיה נחקרו ביום הרצח או לכל המאוחר ביום

למחרת. כיפאיה הייתה מקורבת מאוד למנוח, עמדה לצידו במחלוקת מול המשיב לגבי הקיוסקים ולא מן הנמנע כי האמינה שהוא היורה על סמך מטען שלילי קודם ושאלות מכוונות בעת החקירה. כיפאיה אינה מוסרת בהודעתה אף מאפיין ספציפי הנוגע להליכת הרוצח. לבושו והאמצעים בהם השתמש כדי להסתיר זהותו, אינם מאפשרים זיהוי אובייקטיבי וודאי ולראייה, שאר העדים לא זיהו את הרוצח או צליעה או סגנון הליכה מיוחד. גם כיפאיה לא מסרה בעדותה אף פרט מזהה של הרוצח, ובחקירתה הראשונה מסרה פרטים כלליים בלבד- **"היורה היה שמן, גובהו בינוני והולך הליכה איטית"**. רק בחקירתה הרביעית מסרה כיפאיה, בתשובה לשאלות החוקר, כי היא יודעת שהמשיב צולע ולרוצח הייתה אותה הליכה. אמירה זו מצביעה במפורש על חוסר מהימנותה של כיפאיה ואין לתת משקל לעדותה.

35. אמרתה הראשונה של כיפאיה לא הוקלטה מתחילתה (מש/5). לטענת ב"כ המשיב מתוכן החלק המוקלט עולה שאין המדובר במחדל טכני שכן בחלק שלא תועד הסבירה כיפאיה מה ראתה ומדוע החרישה עד כה. בחלק המוקלט שומעים כיצד החוקר מדריך את כיפאיה ומכוון אותה. על רקע סגנון חקירה זה סבור ב"כ המשיב כי בחלק שלא הוקלט "עוצבה" עיקר הגרסה.

36. עיקר גרסתה של כיפאיה מופיעה בתמליל מיום 27.8.14 ולטענתה מיד זיהתה את המשיב על פי מבנה גופו **"משפתח את הדלת ידעתי שזה הוא"**. לדבריה אמרה לרוצח "לא, לא, לא". לטענת ב"כ המשיב איש מהעדים לא העיד כי כיפאיה צעקה "לא, לא, לא" לפני שהרוצח נכנס לחדר המנהל, וסגן המנהל, עדנאן עזאם, מסר שהיא החלה לצעוק אחרי היריות.

העדר ראיות פורנזיות

37. ראיה לכך שהמשיב איננו הרוצח ניתן למצוא בעובדה שאין ראיות פורנזיות כגון: איכונים או D.N.A .

רכב הסובארו בצילומי מצלמות האבטחה

38. לטענת ב"כ המשיב, התביעה לא הוכיחה כי קיים קשר בין הסובארו לבין הרוצח ולא הוכיחה שרכב הסובארו היה מעורב באירוע. אין הוכחה לכך שהרוצח הגיע לזירה ברכב ולא באמצעי אחר. במצלמה החיצונית של בית הספר לא רואים את הרוצח יורד מהרכב ולא רואים אותו עולה לרכב. קיים פער של כדקה וחצי בין הקטע שבו הסובארו חולפת ליד בית הספר ובין הרגע שרואים את הרוצח רץ בשטח בית הספר. פרק זמן ממושך כזה מנתק את הקשר בין הרוצח לבין הסובארו. זאת ועוד, מאחר ולא מדובר בדרך ללא מוצא, כלל לא הוכח כי הסובארו שנראית נוסעת בכיוון ההפוך היא אותה הסובארו ושהרוצח נמלט באמצעותה.

39. לא ברור שנהג הסובארו עטה כפפות עת נהג ברכב ולא ניתן לקבוע כי הכתם הבהיר הנראה במצלמות הוא כפפה. שאלה עובדתית כגון דא ראוי שתוכרע במשפט עצמו ולא בדיון המעצר. בדו"חות השוטרים שצפו במצלמות לא נקבע חד משמעית כי הכתם הבהיר והלא מזוהה הוא כפפה. ניתן לראות בדיסק, שהוגש לבית המשפט על-ידי המבקשת, כי צבעים משתנים באותה מצלמה בשל השפעה של זווית השמש ובכל רגע יכולים להיווצר ריצודים המשפיעים על מה שנקלט בעין המצלמה. על התביעה היה לבצע את השחזור כשהנהג עוטה כפפות לבנות, רק בדרך זו ניתן לראות האם רואים כפפות מבעד לשמשת הרכב או שמא כל שנצפה בצילום הוא כתם שמקורו בכיסוי ההגה.

חלקיקי הירי

40. מהעובדה כי ברכב לאחר תפיסתו נמצאו רק שני חלקיקי ירי ניתן ללמוד שרכבו של המשיב כלל לא השתתף בירי. לו היה היורה, שירה באקדחו 8 פעמים, נכנס לרכב עם אותן כפפות לבנות שעטה

במהלך הירי, אמורים היו להימצא ברכב חלקיקי ירי מרובים. לא זו אף זו, חלקיקי הירי שנדגמו מהרכב כיומיים לאחר הרצח, ייתכן ומקורם בנשקם של אחד משלושת השוטרים שנכנסו לרכב מאז תפיסתו ועד ללקיחת הדגימה. לפיכך, יש לייחס לשני שרידי הירי שנמצאו ערך ראיתי מוגבל ביותר, כפי שציין בחוות דעתו מומחה התביעה בעצמו.

אף אם הסובארו של המשיב אין בכך כדי להוכיח שנסע בה

41. מחומר הראיות עולה כי המשיב לא היה היחיד שנהג בסובארו. ב"כ המשיב הפנה למספר עדויות אשר מחלקן עולה כי גם אחרים בנוסף למשיב נהגו (עימאד ג'אבר השכן של המשיב; פאדי ג'אבר השכן במסעדת כתיר; אחיו של הנאשם נאשד; בנו כתיר שנראה נוהג ברכב יומיים לפני הרצח (מש/14) והוא אף העביר את הרכב טסט והיה זה שהביא את המפתחות מתוך הבית).

חוות דעתו של יהודה נובסלסקי

42. לטענת ב"כ המשיב, חוות דעתו של יהודה נובסלסקי ממעבדת סימנים וחומרים לא מוכיחה כי כל רכבי הסובארו הנראים בסרטונים הם אותו הרכב וכי מדובר ברכבו של המשיב, ולא ניתן להוכיח כי רכבו של המשיב הוא זה שנצפה בסמוך לבית הספר. חוות הדעת מתייחסת לזמני ה-DVR ולא לזמני האמת, אליהם לא ניתן להתייחס בשל מחלוקת בין הטכנאים באשר להערכת הפער בין זמני האמת ל-DVR. בזמני ה-DVR יש הפרשים של דקות ואפילו שעות בין מצלמה למצלמה. על כן, לא הייתה לנובסלסקי כל אפשרות להסיק שמדובר באותו רכב על-פי סמיכות הזמנים.

נובסלסקי לא משוכנע כי הרכב שנצפה נכנס לחניית המשיב הוא אותו הרכב הנראה בסרטונים האחרים. בחוות דעתו הוא מתייחס לאפשרות כ"אפשרי בהחלט" שהמכונית היא אותה המכונית, אך לא ברור באיזו רמת וודאות הוא מעריך אפשרות זו ובכל מקרה אין זו רמת הוודאות הנדרשת בפלילים. יתרה מכך, נובסלסקי בדק 6 מצלמות בלבד מתוך 11 עליהן מסתמכת המבקשת. ישנו פער במידת הזהות בין רכב המשיב לרכב הנצפה בסרטון בין המצלמות השונות. באחת מן המצלמות אף רואים את הסובארו פונה שמאלה בזמן מסוים ובזמן אחר ממשיכה ישר, משמע ייתכן והמשך המעקב היה על רכב שונה ולא מדובר על אותו המסלול. זוהי אפשרות בהחלט סבירה לאור העובדה כי רכבים מסוג זה נפוצים מאוד במגזר הערבי ומכוניות המסתובבות ללא לוחית רישוי שנצפו בטייבה בתצלומים שהוגשו מטעם ההגנה.

43. בחוות דעתו של נובסלסקי בולט לעין העדר ההתייחסות להבדלים שגילה בין רכבו של המשיב לרכבים הנראים בסרטונים. כך למשל, באשר לכתמים הכהים שנראים על דלתות הסובארו בסרטונים השונים ואינם קיימים על רכבו של המשיב, קבע תחילה נובסלסקי כי קיימת אפשרות שבמהלך השעות בהן שהתה המכונית בחניית המשיב הוסרו הכתמים. עם זאת, בחוות הדעת השלישית מחק נובסלסקי סעיף זה, והדבר מעיד כי נובסלסקי אינו עומד מאחורי הסבר זה. ממצלמת ואזיר ג'באלי המצויה במרחק רב מבית המשיב, בה רואים את הסובארו נכנסת לחנייה בבית המשיב, אין כל אפשרות לקבוע בוודאות כי הכתם שמופיע על דלת הרכב בסרטונים השונים מופיע גם במצלמה זו, ולא בכדי קבע נובסלסקי כי לא ניתן לקבוע זהות בין הרכב בשאר המצלמות לעומת הרכב במצלמה זו.

נובסלסקי התעלם בחוות דעתו מהבדלים ברורים נוספים בין רכבו של המשיב לרכב שנצפה בסרטונים, דוגמת מדבקת הא.ק.ג. אשר לפי העדויות הודבקה על רכב המשיב כבר לפני כ-5 שנים ואינה נראית על הרכב הנצפה בסרטונים ביום הרצח, פנס האיתות הימני שנמצא חסר במספר סרטונים וקיים ברכבו של המשיב כאשר נתפס בליל הרצח, ורמת הבהירות של חלונות הרכב. הבדלים אלו ואחרים, שלא קיבלו התייחסות בחוות דעתו של נובסלסקי מוכיחים כי הסובארו בסרטונים איננה הסובארו של המשיב.

44. מאפיינים ייחודיים של הרכב אשר כן נבחנו בחוות דעתו של נובוסלסקי ונצפו גם ברכב הנראה בסרטונים, מתוארים באופן כללי ובלתי מפורט.

45. בהתחשב במצבו התפעולי של רכב הסובארו ובמצבו הרפואי של המשיב, אין כלל הגיון בטענה שהמשיב ביצע את הרצח באמצעות רכבו, שכן בלתי אפשרי להגיע מביתו לבית הספר, לבצע רצח ולשוב לביתו ב-10 דקות ו-20 שניות, לפי המתואר במצלמות.

קביעת הזמן

46. לטענת ב"כ המשיב, מדוחו"ת שהתייחסו לשתי מצלמות בהם נעשתה השוואה בין זמן DVR לזמן אמת התקבלו יותר מתוצאה אחת. כך הדבר לגבי המצלמה שנבדקה על ידי עמיר כהן כאשר התקבלו שלוש תוצאות. בבדיקה הראשונה התקבל פער של 5 דקות בלבד. בבדיקה השנייה התקבל פער של שתיים ו-5 דקות ובבדיקה השלישית התקבל פער של שעה ו-5 דקות (מש/23). בדו"ח ההבהרה רשם עמיר כהן **"אין לי הסבר לפערי השעות שקיימים כרגע במחשב הנבדק"**.

בדו"ח שהוכן על ידי מאיר סבג בהתייחס למצלמת גנימה נרשם כי נמצאה התאמה לתאריך ולשעון האמת (מש/24). מאחר וקיים פער של כ-3-4 דקות ברצף הזמנים המתאים למועד הנסיעה המיוחס למשיב כתב מאיר סבג דו"ח הבהרה בו ציין כי אינו מתייחס בדרך כלל לפער של 3-4 דקות בין זמן אמת לבין זמן DVR שכן זוהי סטיה בגדר הסביר. הסבר זה, כך לטענת ב"כ המשיב, אינו מדעי ואינו מאפשר התייחסות לזמן אמת בשלב זה ויש להתייחס לזמני ה-DVR בלבד השוללים רצף נטען.

שתיקת הנאשם

47. בחירת המשיב בזכות השתיקה היא זכותו ועל פי הפסיקה, שתיקת נאשם רק מחזקת את הבסיס הראייתי ואינה יוצרת אותו.

שחרור בגלל חולשה בראיות

48. כאשר קיימת חולשה בראיות, בית המשפט משחרר את הנאשם שעומדת לו בשלב זה חזקת החפות. הדבר נכון גם בעבירות של רצח כפי שאף נקבע רק לאחרונה (בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מ.י.)

עוצמת הראיות במקרה זה אינה מצדיקה את מעצר המשיב עד תום ההליכים. עולים סימני שאלה בכל אחת מהראיות באמצעותן מבקשת המבקשת להוכיח את המיוחס למשיב. ד"ר דבי לא קבע כי המשיב דומה מבחינה גופנית לרוצח אלא קבע רק כי אצל שניהם מופיע אותו מאפיין הליכה. אין הוכחה שטנדר הסובארו שנראה באזור בית הספר שימש את היורה. מומחה מעבדת הסימנים לא קבע שהטנדר שנראה באזור בית הספר הוא הטנדר שנכנס לחניית המשיב אלא הותיר זאת כאפשרות בלבד. שרידי הירי שנמצאו בטנדר הם בעלי ערך מוגבל אפילו לשיטת המבקשת. אין ראיה לכך שהמשיב היה בזירה.

49. על ראיות לכאורה ועל ראיות לכאורה נסיבתיות

חומר הראיות הנבחן בהליך המעצר עד תום ההליכים אינו נבחן במבחנים ראייתיים נוקשים ומוחלטים אלא במבחנים של הסתברות, הגיון ושכל ישר. בעוד שבהרשעה יש לקבוע את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר הרי שבבחינת ראיות לכאורה די לקבוע קיומו של סיכוי סביר להרשעה.

בבש"פ 8087/95 זאדה נ' מ.י. (פורסם בנבו ביום 15.4.96) נקבעו הכללים לפיהם יבחנו ראיות לכאורה:

"מהותה של הראיה לכאורה היא אפוא בפוטנציאל ההוכחתי הטמון בה. פוטנציאל זה יוצא מהכוח אל הפועל במהלך ההליך השיפוטי, לאחר חקירה ראשית ונגדית ולאחר קביעת אמינות ומשקל. הראיה ה"רגילה" אשר תישלף מהראיה לכאורה תיבחן על-פי מידת ההוכחה הדרושה במשפט הפלילי להוכחת אשמה או חפות, כלומר, הדרישה שהאשמה תוכח מעל לכל ספק סביר. כל עוד אנו מצויים בשלב הלכאורי, בחינה שכזו אינה נעשית ואינה יכולה להיעשות. הראיה לכאורה נשארת ראייה גולמית. השאלה אשר בית המשפט מציב לגביה היא בדבר טיבה כראיה פוטנציאלית. ודוק: גם במסגרת הראיות לכאורה, בית המשפט צריך לקבוע מימצאים. מימצאים אלה הם לכאורה, ואין עניינם הכוח הראייתי האקטואלי הטמון בחומר החקירה. מימצאים אלה עניינם הכוח הראייתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. אכן, "ראיות לכאורה" מחייבות תמיד הערכת סיכויים בדבר התפתחות עתידה, וזאת על רקע המכלול הקיים כבר עתה, ובעיותיו המובנות. על-כן, השאלה שהשופט צריך לשאול עצמו, לעניין ראיות אלה, הינה אם טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם. "ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. בכך מושג איזון ראוי בין הערכים החברתיים המתנגשים. אכן, אין זה ראוי לעצור נאשם אלא אם כן קיים סיכוי סביר שהראיות הקיימות נגדו, לאחר שיעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, יש בכוחן להוכיח את אשמתו. אם חומר החקירה אינו מטיב זה, אין זה ראוי לשלול את חירותו של הנאשם. מסקנה זו נותנת ביטוי לאופיו המיוחד של ההליך אשר במסגרתו מתקבלת ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים בהתבסס על ראיות לכאורה. על-כן אינה נבחנת הוכחת אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר, אלא רק הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה".

50. המבחן להערכת דיוטה של התשתית הראייתית בשלב המעצר נכון גם במקום בו חומר הראיות מבוסס כולו על מארג ראיות נסיבתיות, וזאת בתנאי שגלומה בחומר הראייתי הנסיבתי אפשרות סבירה להרשעה

בתום ההליך העיקרי.

בע"פ 60/12 עמר נ' מ.י. (פורסם בנבו 7.11.12) אמר ביהמ"ש (כב' השופט שהם) בהתייחס להרשעה על פי ראיות נסיבתיות:

"ראיה נסיבתית היא ראיה שממנה ניתן, על דרך של ההיסק ההגיוני, להגיע למסקנה בדבר קיומה של עובדה הטעונה הוכחה ... בית משפט זה עמד לא אחת, על כך, שכוחן של ראיות נסיבתיות, כמוהו כמשקלן של ראיות ישירות וכי ניתן לבסס עליהן הרשעה... יחד עם זאת, נקבע כי הדבר יעשה לאחר שבית המשפט נתן דעתו למכלול הראיות הנסיבתיות שהובאו בפניו והעמיד את הסבריו של הנאשם, במבחן ההגיון, השכל הישר ונסיגון החיים, ולאור זאת הגיע למסקנה, יחידה וחד משמעית, לפיה לא נותר ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם..."

בהמשך לדברים הללו אמר ביהמ"ש:

"לעיתים עשויה הרשעה בדין להתבסס על מקבץ של ראיות נסיבתיות, שגם אם בכל אחת מהן, כשלעצמה, לא די כדי להוכיח את האשמה, משקלן המצטבר מכריע את הכף ומוביל להרשעה..."

כב' השופט ניל הנדל בבש"פ 5588/12 **ניאמציק נ' מ.י.** (פורסם בנבו 24.9.12) בהתייחס לנושא דיון ועוצמתן של הראיות הנסיבתיות הדרושות לשם עמידה בבקשה למעצר עד תום ההליכים קבע כי בשלב המעצר עד תום ההליכים אין לבחון כל ראיה בפני עצמה אלא את מכלול הראיות אשר בהשתלבותן זו בזו יש בה על פניו מערכת רציפה של עובדות מפלילות. לצורך כך יש לבצע בדיקה דו שלבית. בשלב הראשון יש לבחון האם כל ראיה נסיבתית בפני עצמה הוכחה לכאורה ואילו בשלב השני תיתכנה שלוש אפשרויות:

"תיתכנה שלוש אפשרויות: הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם ניתן להם מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהיה לאחר סיום ההליך המקדמי לגבי אותה עבירה.

השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול, הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים (ההדגשה שלי - ז.ב. ; ראה גם 4509/14 מ.י. נ' פלוני שם חזר כב' השופט הנדל על הדברים).

51. הפסיקה גם התייחסה לשתיקתו של נאשם במהלך החקירה ולמשקל שיש לייחס לשתיקה בעת בחינת הראיות לכאורה. בבש"פ 8445/13 **מוחמד עזאם נ' מ.י.** חזר בית המשפט על ההלכה לפיה שתיקתו של חשוד מקום שיש ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לקשור אותו למעשים

המיוחסים לו בכתב האישום "יש בהן כדי להקים את התנאי של קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצרו עד לתום ההליכים נגדו" (ראה גם בש"פ 6169/12 קסנטיני נ' מ.י. (ניתן ביום 25.8.12) ובש"פ 3241/13 חמוד נ' מ.י. (ניתן ביום 21.5.13).

מן הכלל אל הפרט

52. לאחר בחינת הראיות אני סבורה כי כל ראיה בפני עצמה הוכחה ברמה המספיקה לשלב הראיות לכאורה ואין זה המקרה בו אם יינתן לראיות הנסיבתיות מלוא משקלן לא יהיה בכך כדי להביא למסקנה המרשיעה. אינני מתעלמת מהנקודות אליהן הפנה ב"כ המשיב, אותן יש צורך לברר. אך ברור זה מקומו במהלך המשפט גופו. צבר הראיות הנסיבתיות שמשתלבות זו בזו הוא כה גדול עד שהשכל הישר וההגיון הבריא מביא למסקנה שיש בהן את הפוטנציאל להביא להרשעת המשיב. האמור מקבל משנה תוקף כאשר אל הראיות הנסיבתיות מצטרפת הראיה הישירה של זיהוי המשיב על ידי כיאפה ושתיקת המשיב בחקירתו המחזקת את הראיות הנסיבתיות.

53. הראיות המשמעותיות שמוליכות למסקנה האמורה כפי שפורטו בהחלטה זו: המניע - הוכח כי למשיב היה מניע והוא הביע את כעסו על המנוח בהזדמנויות שונות ורבות ולכך נוספות האמרות המפלילות כפי שפורטו. טענת ב"כ המשיב כי היו גם אחרים שלהם היה מניע לפגוע במנוח ובעבר אף ניסו לפגוע בו, אינה מבוססת בשלב זה. ב"כ המשיב הצביע על ניסיונות פגיעה שהתרחשו לפני מספר שנים, לא הצביע על מאן דהוא מסוים והדבר אף לא עולה מחומר הראיות. ב"כ המשיב טען טענה כללית כי היו נוספים שאולי היה להם מניע לפגוע במנוח. גם אם אניח כי היו אחרים שלהם מניע לפגוע במנוח הרי שאין ראיות ישירות או נסיבתיות כנגד אחרים אלא כנגד המשיב בלבד. כידוע מניע איננו מיסודות העבירה והוא רק יכול לחזק את הראיות הקיימות. בענייננו כאמור הראיות מצביעות על קיומו של מניע ככל שהדבר קשור למשיב. יצוין כי המשיב בחקירתו טען כי הוא יודע מיהו הרוצח אך נמנע מלנקוב בשמו וטען כי אם ישוחרר יגלה את זהותו.

חוו"ד של ד"ר דבי - בה נקבע כי תבנית ההליכה של הרוצח מתאימה לתבנית ההליכה של המשיב הסובל מ"עיוות וארוס של הברך והגבלה בתנועת כף רגל מימין". חוות דעת זו גם שללה את האפשרות שנאשד, אחי המשיב (שעל פי הראיות גם הוא היה אחד המשתמשים ברכב הסובאר) הוא הרוצח שנצפה במצלמות האבטחה (העדר עיוות וארוס).

באשר לגילו של הרוצח התברר במהלך הדיון כי מצויות שתי חוות דעת של ד"ר דבי. האחת חתומה על ידי ד"ר דבי שנמסרה להגנה (מש/4) והשניה שהיתה בידי המבקשת ולא היתה חתומה על ידי ד"ר דבי (מש/3). ההבדל בין שתי חוות הדעת מתמצה בהערכת גילו של הרוצח - העשור 4-5 לחייו - המצויה בחוות הדעת שאינה חתומה ונעדרת מחוות הדעת החתומה. את ההבדל בין שתי חוות הדעת יהיה צורך לברר בזמן שמיעת הראיות אך לצורך שלב זה של הדיון קיים בתיק החקירה זכ"ד של עזרא גולדשטיין מיום 1.10.14, שנרשם בעקבות פגישתו עם ד"ר דבי ועל פי הרשום שם ד"ר דבי קבע שהרוצח סובל מתסמונת וארוס ואינו צעיר - כבן 50 (מב/576). אין בהבדל בין שתי חוות הדעת כדי לשלול את חוות הדעת כולה כפי שמציע ב"כ המשיב, ויש להתייחס אליה כאל ראיה לכאורה שאם תעבור את שלבי החקירה בהליך העקרי ניתן יהיה לקבוע על פי ממצאים. אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב בדבר העדר התייחסות בחוות הדעת לרגל שמאל של המשיב

שנפגעה בעבר, בשנת 2002, בתאונה. ד"ר דבי התייחס לרגל שמאל וקבע ביחס אליה כי לא תמיד ניתן להבחין בכך (מצב רגל שמאל - ז.ב.) בתבנית ההליכה.

יצוין, בזהירות המתבקשת, כי התיעוד הרפואי שצרף ב"כ המשיב (מש/1 מש/2) הוא משנת 2002-2003. ואין תיעוד רפואי ממועד מאוחר יותר ובפרט ממועד סמוך ליום הרצח שיכול ללמד על המגבלה ברגל שמאל כיום (אם בכלל).

לענין השגותיו של ב"כ המשיב על מומחיותו ד"ר דבי והעדר הפניה לספרות מקצועית השגות אלה אינן מפחיתות ממשקלה של חוות הדעת. מומחיותו של ד"ר דבי תעמוד למבחן במהלך שמיעת הראיות ובהתאם לכך יינתן לה משקל על ידי בית המשפט. בשלב זה עומדת חוות הדעת במלוא משקלה ומוחזקת כנכונה.

הכפפות - לא הוצג שום הסבר אחר אפשרי לכתמים הלבנים שנראים במצלמות. הטענה כי הדבר קשור לזווית הצילום או לשעת הצילום נשללת לכאורה בסרטוני השחזור שנעשו באותה שעת יום ובאותן מצלמות. מסכימה אני לעמדת ב"כ המשיב כי מדובר באחת הנקודות המהותיות בתיק וכי זכותה של ההגנה להעיד מומחים לענין זה ולהביא ראיות מטעמה בטרם יפסוק בית המשפט במחלוקת העובדתית. אלא שבשלב זה ראיות ההגנה (ככל שיהיו כאלה) טרם הוצגו. בשלב זה אין כל הסבר אחר לכתמים הלבנים שנראים כמו יד עטויה בכפפות האוחזת בהגה.

שימוש של אחרים ברכב הסובארו- אין מחלוקת כי מחומר הראיות עולה שגם אחרים השתמשו ברכב הסובארו. אך בעוד שלגבי האחרים, אחיו של המשיב נאשד, ובנו כתיר, שללה חוות דעתו של ד"ר דבי את האפשרות כי הם היו היורים לא כך הדבר לגבי המשיב.

סימני הזיהוי של רכב הסובארו- נדמה שאין צורך בחוות דעתו של מר נובוסלבסקי כדי לקבוע כי לרכב הסובארו שנראה בסרטונים ממצלמות האבטחה ביום הרצח ולרכב שנתפס אצל המשיב ישנם סימני זיהוי רבים המצביעים ברמת וודאות גבוהה ביותר על כך שמדובר באותו רכב. אין המדובר בסימנים כלליים בלבד כמו סוג הרכב (סובארו), דגם (טנדר פתוח), וצבע (לבן). מדובר ב - 8 (!) סימנים ייחודיים ברכבו של המשיב המתווספים לסימנים הכלליים. האפשרות ששילוב של כל הסימנים הייחודיים נצפו על טנדרים (ברבים) מאותו סוג, מאותו דגם ומאותו צבע, שעברו ביום 25.8.14 בטיבה, בסמוך לפני ואחרי הרצח בקטע דרך קצרצר המתחיל סמוך לבית המשיב ומסתיים בסמוך לבית הספר ובכוון ההפוך מתחיל סמוך לבית הספר ומסתיים בביתו של המשיב, בהפרש של שתיים עד שלוש דקות (מקסימום), איננה הגיונית ואינה מתיישבת עם נסיון החיים והשכל הישר. המסקנה כי מדובר באותו רכב היא כמעט בלתי נמנעת ובוודאי שיש בה את הפוטנציאל הנדרש בשלב זה על אף היותה ראייה נסיבתית.

יודגש כי ב"כ המשיב הפנה לתמונות של טנדרים מסוג סובארו בצבע לבן שצולמו על ידו (או מי מטעמו) בטיבה ונטען כי זהו סוג רכב נפוץ בטיבה (מש/21). ואולם הוא לא הצביע אף לא על אחד מאותם טנדרים בהם ישנם סימני הזיהוי הייחודיים שנראו בטנדר ביום הרצח ובטנדר השייך למשיב.

העובדה שברכב שנראה ביום הרצח נראו סימנים נוספים שלא נצפו ברכב שנתפס - הכתמים השחורים, כיסויי החלונות מספר הרישוי שהיה חסר והמדבקה בחלון האחורי - הגם שהם טעונים התייחסות, אין בהם כדי לשלול את מה שיש. הסימנים הנעדרים הם סימנים ניתנים להסרה/הוספה ולשינוי ולכן המשקל הראייתי של העדרם או הימצאותם ברכב שנתפס מצומצם בשלב זה.

ב"כ המשיב ייחס חשיבות מיוחדת לפנס איתות בכנף ימנית קדמית וצוין כי בחוות הדעת נאמר שבמצלמת גנימה ובמצלמת בית הקפה נראה שהפנס חסר, ואילו ברכב שנתפס הפנס נמצא. יצוין כי בחוות הדעת מצוין כי הפנס שמוט. ולכן אין מדובר בהבדל בלתי ניתן להסבר.

זיהויה של כיאפה - מתמליל דבריה של כיאפה עולה כי לטענתה היא זיהתה את המשיב, מיד, על פי הליכתו "**משפתח את הדלת ידעתי שהוא זה הוא**".

ב"כ המשיב מבקש לתת לזיהויה של כיאפה כבר עתה משקל מזערי הן מהטעם כי יש להתייחס אל דבריה כאל עדות כבושה והן מהטעם כי היא היחידה מבין עדי הראיה לרצח שזיהתה את הרוצח שהיה מכוסה כולו מכף רגל ועד ראש ולא ניתן היה לראותו.

ב"כ המשיב מפנה לפסיקה ממנה עולה כי בתי המשפט נהגו משנה זהירות במקרים של זיהויה על פי מבנה גוף ומאפייני הליכה והורה על שחרור אותם נאשמים.

אינני תמימת דעים עם ב"כ המשיב. גירסתה של כיאפה אמנם נגבתה במועד מאוחר יותר מעדויות אחרות אך אין בכך כדי ללמד על עדות כבושה. העובדה כי בטיבה כבר היה ידוע באותה עת כי המשיב נעצר כחשוד בביצוע הרצח אינה מאיינת את עדותה של כיאפה שהכירה את המשיב וידעה למקד את הזיהויה על פי הליכתו. זיהויה של כיאפה שנעשה על פי הליכתו הייחודית של המשיב, שלא ידעה לכנותה בשמה הרפואי, נתמכת בחוות דעתו של ד"ר דבי שגם הוא זיהה מאפיין הליכה ייחודי של המשיב.

הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב (בש"פ 4513/13 פלוני נ' מ.י. ובש"פ 2016/13 מ.י. נ' דבסאן) בהם מצאו בתי המשפט לשחרר נאשמים ממעצר עקב חולשת הזיהויה היתה במקרים בהם הזיהויה נעשה ממצלמות אבטחה ואילו בענייננו הזיהויה נעשה מצפיה ישירה של כיאפה ברוצח בזמן הרצח (לענין זיהויה על ידי תנועות גוף ראה 8902/11 ניר חזיה נ' מ.י.).

זיהויה של כיאפה איננה הראיה היחידה הקושרת את המשיב לארוע הרצח, והיא משתלבת עם יתר הראיות ובמיוחד עם הראיות המלמדות כי הרכב בו הגיע הרוצח לבית הספר וחזר ממנו הוא רכב השייך למשיב עובדה שהמשיב לא היה מוכן להודות בה ושמר על זכות השתיקה כשנשאל לגביה ועם הראיות המצביעות על הניסיונות להרחיק את המשיב מהרכב.

רצף הזמן - ב"כ המשיב הפנה לדוחו"ת בענין ההבדלים בין זמן DVR לבין זמן האמת. שאלה זו לגבי שתי מצלמות תצטרך להתברר, אך מלבד שתי המצלמות הללו מצויות עוד 9 מצלמות במסלול הנסיעה המצביעות על רצף הזמן.

עדי ראיה והעדר ראיות פורנזיות העדר ראיה שהיורה ירד מהסובארו או עלה אליה - לטענת ב"כ המשיב כי העובדה שעדי הראיה (למעט כיאפה) לא זהו את הרוצח, העדרם של ראיות פורנזיות, והעדר ראיה המצביעה כי המשיב הוא זה שירד מרכב הסובארו לפני הרצח ועלה אליה לאחריו אינה מאפשרת לקבוע ברמה של מעבר לספק סביר את אשמתו של המשיב.

אין לי אלא לחזור על מה שהצבעתי עליו בפרק המסגרת הנורמטיבית. בשלב זה של הדיון אין צורך כי הראיות תהיינה ברמה של מעבר לספק סביר ודי בראיות שיש בהן פוטנציאל להרשעה. חסרון של הראיות עליהן הצביע ב"כ המשיב היא הסיבה להיותן של הראיות נסיבתיות.

הרחקת המשיב מהסובארו ושתיקת המשיב - לשלל הראיות הנסיבתיות מצטרפים ניסיונם של בני משפחת המשיב להרחיק אותו מהסובארו ושתיקת המשיב שמחזקת את שלל הראיות.

54. העולה מהאמור הוא כי עסקינן בצבר ראיות נסיבתיות עוצמתיות שהכרסום בהן מועט. לכך יש להוסיף את המניע שהיה למשיב, את התבטאויותיו ערב הרצח, את שתיקתו בחקירה, ואת זיהויה על ידי כיאפה.

המסקנה העולה מכל אלה היא כי קיימות ראיות לכאורה.

עילת מעצר וחלופת מעצר

55. העובדה כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב מקימה את עילות המעצר שציינה המבקשת בבקשתה. מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**") - קיים יסוד סביר לחשש כי יסכן את בטחון הציבור; מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)-(4) לחוק קמה עילת מעצר סטטוטורית שכן מיוחסות למשיב עבירה שדינה מאסר עולם ועבירה של אלימות חמורה ואכזרית תוך שימוש בנשק חם; כמו כן, קמה נגדו עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק בעקבות הגעתו לבית הספר חרף צו הרחקה שהוצא נגדו.

56. באשר לחלופת מעצר טוענת המבקשת, כי מסוכנותו של המשיב מתעצמת מנסיבותיו המיוחדות של הרצח שנעשה לאור יום לאחר תכנון קפדני, ונלמדת גם כן מהאיומים הרבים על אנשים שונים המעורבים בסכסוך. למשיב עבר פלילי כבד הכולל תשע הרשעות קודמות ביניהן עבירות מתחום האלימות הכוללות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פציעה, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו וחבלה חמורה כשהעבריין מזוין. כמו כן, לחובת המשיב הרשעות בעבירות רכוש, גרימת מוות ברשלנות ועבירות תעבורה, בגין ריצה מספר עונשי מאסר בפועל. בנוסף, תלוי ועומד כנגד המשיב כתב אישום נוסף ב- ת.פ. 10074-08-14(שלום כפר סבא), המייחס לו ביצוע עבירות של איומים וניסיון תקיפה.

לאור הנסיבות הללו, טוענת המבקשת כי אין בנמצא חלופה שיכולה לאיין את מסוכנותו הלכאורית של המשיב ולהבטיח את מטרות המעצר, ויש להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

54. ב"כ המשיב סבור כי קיימת חולשה בראיות המצדיקה להורות על שחרור. גם בתיקי רצח יש לבחון את טיב הראיות.

55. כאמור אינני סבורה כי בענייננו קיימת חולשה בעוצמת הראיות, בוודאי לא באופן שיהיה בו כדי להביא לשחרורו של המשיב. מסוכנותו של המשיב נלמדת מעצם המעשה המיוחס לו, מתכנונו הקפדני לכאורה ודרך ביצועו באמצע היום לעיני כל, משתיקתו, ומעברו הפלילי. בנסיבות אלה אינני סבורה כי אפשרית בענייננו כל חלופת מעצר שיהיה בה כדי להשיג את מטרת המעצר ולאין את המסוכנות.

56. לאור האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ה, 02 בפברואר 2015, בנוכחות ב"כ הצדדים והמשיב.